

Júniusi nevelési tervezet

Témánk: A nyár első hónapja a Június.

- Beszélgetés az állatokról. A méhekről, és a munkájukról.
- A virágok és annak színei, illata. Pitypang vagy papatyi ki, hogy ismeri.
- A bodza, mint érdekesség.
- A pillangó, a rigó.
- Az egyik kedvenc gyümölcsünkkel is foglalkozunk, az eperrel.

Módszerünk:

- Beszélgetés az állatokról, amik ilyenkor bújnak elő. A méhecske megismerése játékos formában.
- Virágokról képnézegetés, meseolvasás, festés. A szabadban virágszedés, Pitypang koszorú fonás.
- Az eper, amit megnézünk, megfogunk, megszámolunk, megízlelünk, és mind megeszünk.

Mondóka, ének, vers

Nemes Nagy Ágnes: A csiga

Húzgáltam egy kocsikát,
úgy kerestem a csigát.
Lassú állat a csiga,
betettem a kocsiba.

Jól húztam a kocsikát,
kocsiztattam a csigát.
Ne csak füvet, virágot,
lásson Ő is világot.

Weöres Sándor: Ha a világ rigó lenne

Ha a világ rigó lenne,
Kötényemben ő fütyülne,
Éjjel-nappal szépen szólna,
Ha a világ rigó volna.
De ha a világ rigó lenne,
Kötényembe nem is férne,
Kötényem is honnan volna,
Ha egész világ rigó volna

Csoóri Sándor: Tavaszi bodza-vers

Szoknyát varrat a bodza,
Így készül a tavaszra
Csipkés szélút és puhát,
Épp olyat, mint nagyanyja.
Mert ha nem varratna,
Hát csupasz maradna

Hermann Marika: A dolgoz méhek

Kinyílt az akácvirág
Sok méhecske repült reá.
Dolgoznak ők serényen,
Méz csordul a kenyéren.
Harapj egy nagyot belőle,
Egészséges leszel tőle.
Hamm!

Méhe, méhe kis méhecske,
döngicsélő, énekeske:
Jaj, be szép vagy!
jaj, be víg vagy!
De vigyázz, hogy a mézeddel
kűnn ne maradj!

Hermann Marika: Zümm – zümm

Zümm - zümm -zümm-zümm repkedek,
Virágokat keresek.
Zümm - zümm- zümm -zümm talállok
A réten sok virágot.
Zümm - zümm- zümm -zümm repkedek,
Virágport gyűjtögetek.

Zümm - zümm- zümm -zümm keverek
Lépesmézet, édeset.
Zümm - zümm- zümm -zümm repkedek,
Míg te a mézet eszed.
Zümm - zümm- zümm -zümm kívánok
Jó étvágyat barátom.

A méhecske munkája:

Vörös Judit: Méhecske

Repül a méhecske, zümmögően száll,
virágról virágra nektár után jár.
Ragyog a napsugár, minden oly vidám,
sok kis tarka kehely, mind mézet kínál.

Egyik virág piros, a másik meg kék,
sárga is van köztük pompázatos szép.

Boldog a méhecske, telik már a zsák,
ez a sok finomság, mind őreá vár.

Tele a tarisznya mire jó az est.
Tudja minden társa, ő bizony nem rest.

Megjár a dicséret a kicsi méhnek,
de jön már az éjjel s pihenni térnek.

Osvát Erzsébet: Sárga pitypang bóbitája

Mennyi, mennyi forgó, pergő
pöttömnyi kis ejtőernyő!
Könnyű, mint a lehelet.
Száll a rét, a tó felett.
Apró ejtőernyők száza –
sárga pitypang
bóbitája –
repül a földre,
repül fára.
Hajamra is száll, száll, száll.
Bóbitás a hajam már

Apró kezek munkái:

- bodza készítése fültisztító pálca segítségével,
- bodza, pitypang viráglenyomat készítése. Tempera használata, ezáltal a szem és kéz koordináció fejlesztése.
- Méhecske színezése,
- Pitypang koszorú fonás
- Eper festés kézlennyomattal, fültisztítóval készített nyomda magok.

Játékkezdeménnyezés:

- Pitypang szedése a kertben.
- Méhecske munka megfigyelése
- Eper elemzés, könyvnevezetés, kirakós játék, főzőcskézés,

Tompa Mihály: A pitypang meséje

A virágok tündére egy napon sorra meglátogatta az alattvalóit, megkérdezte tőlük, nincs-e panaszuk, kérésük, kapnak-e hűvös reggeli harmatot, kedvesen játszadozik-e velük az esti szél, fölkeresik-e őket a pillangók. A kényes kerti virágok sorra elmondták panaszait. A rózsza arra kérte, intézze úgy, hogy a viola illata ne legyen olyan fűszeres – mert irigy volt a kerti rózsza, irigyelte a viola édes illatát, azt szerette volna, hogy az emberek csak az ő illatában gyönyörködjenek. A virágok tündére jószívú volt, mint az egy tündérhez illik, megszidta hát az irigy rózsát, és megsimogatta a hallgatag csendes violát. A százsorszép arra kérte a tündért, növesszen neki töviseket, hogy az emberek nehezebben tudják leszakítani; a lilium élesebb kardokat kért; az estike meg azt szerette volna, ha ő nem este, hanem reggelenként nyílna, illatozna.

A tündér zokon vette a virágokhoz csöppet sem illő sok kérést meg panaszt, rosszkedvűen ment el a kertből. Elhatározta, hogy egyhamar nem látogatja meg ismét az elkényeztetett virágokat, s lehorgasztott fejjel ballagott hazafelé, az erdőbe. Így történt, hogy meglátta az út szélén, a porban virító pitypangot. Megállt előtte. – Mondd, kedves pitypang, nincs valami kérésed, panaszod? A pitypang csak ingatta sárga fejét, hogy nem, nincs kérése, sem panasza. – Nem kívánsz magadnak jó illatot? Esetleg tüskéket, hogy ne tudjanak leszakítani a gyerekek? 2 Nem, a pitypang nem kívánt semmit, de mikor a tündér továbbment, fölsóhajtott. Meghallotta a tündér a pitypang sóhaját, visszafordult. –

Talán mégis szeretnél valamit kérni, pitypang? – Hiába minden, tündér, az én bánatomon te sem tudsz segíteni – mondta a pitypang. – Messze földről kerültem ide, ebbe az országba, meggyökereztem itt, tudom, hogy soha többé nem láthatom a hazámat, s ha eszembe jut a régi táj, mindig nagyon szomorú vagyok. Csak legalább a gyermekeim elmehetnének..., de hát azoknak sincs szárnyuk! Gondolkozott egy kicsit a tündér, s mert csodatevő, nagy hatalma volt, úgy intézte, hogy a pitypang bolyhos fiacskái, leánykái – a termésbóbiták – ezentúl apró szárnyakkal szülessenek. A bóbiták apró szárnyába belekap a szél, röpíti őket hegyen-völgyön át, messzi földre elkerülnek, s ha jó szél fúj, a pitypang egyik másik fia, lánya visszarepülhet a rég elhagyott hazába is.